

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1723/25
16.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Мачетић и Јасмине Вуковљак Јовановић, чланова већа, у парници у парници по тужби тужиоца АА из .., чији је пуномоћник Урош Гановић, адвокат из Београда, Хаџи – Мелентијева 46 (адреса за пријем поште Петра Кочића 4), против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из Београда, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 7254/20 од 14.5.2024. године, у седници већа одржаној 16.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 7254/20 од 14.5.2024. године у делу става трећег изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име дуга износ од 391.325,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2019.године до исплате и жалба туженог у том делу **ОДБИЈА**, као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 7254/20 од 14.5.2024. године у преосталом делу става трећег изреке, тако што се одбија, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени ББ да тужиоцу АА исплати на име дуга још износ од 340.638,00 динара са законском затезном каматом од 6.3.2019.године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П 7254/20 од 14.5.2024. године, тако што се обавезује тужени ББ да тужиоцу АА исплати трошкове поступка у износу од 219.753,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА да туженом ББ исплати трошкове другостепеног поступка у износу од 60.225,52 динара.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 7254/20 од 14.5.2024. године, ставом првим изреке, укида се решење о извршењу Трећег основног суда у Београду Иив 564/19 од 30.4.2019. године у целости.

Ставом другим изреке, ставља се ван снаге решење о извршењу јавног извршитеља ... из Београда Иив 78/2019 од 5.2.2020. године у целости.

Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу плати на име дуга укупан износ од 731.963,00 динара са законском затезном каматом почев од 6.3.2019. године до исплате.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 244.070,00 динара.

Тужени је против наведене првостепене пресуде у ставу трећем и четвртм изреке благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужилац је одговорио на жалбу.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр.72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба делимично основана.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се неосновано указује жалбом јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по професији адвокат и исти је у својству пуномоћника заступао туженог у предметима тадашњег Трећег општинског суда у Београду Ки 1870/05, који је обустављен и П 2211/05, који парнични предмет је пренет у надлежност Првог основног суда у Београду П 17573/12 и који је правноснажно завршен пред Апелационим судом у Београду у поступку Гж 227/17, доношењем пресуде, која је извршена у извршном поступку пред Првим основним судом у Београду Ии 27087/17 и поступку пред јавним извршитељем ... у предмету Ии 696/17 од 6.2.2019. године.

Тужени није тужиоцу измирио све трошкове по основу заступања у наведеним вишегодишње вођеним поступцима. Суд је на основу увида у списе предмета Првог основног суда у Београду П 17573/12 (раније Трећег општинског суда у Београду П 22114/05 и П 186/06), утврдио да се поступак у наведеном предмету водио од 30.8.2005. године по тужби ББ, овде туженог, са предлогом за одређивање привремене мере, против ВВ из ..., ради дуга и стицања без основа. Пресудом Првог основног суда у Београду П 17573/12 од 11.10.2016. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени ВВ да тужиоцу ББ исплати износ од 20.460,00 евра са каматом, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован. Пуномоћник тужиоца,

адвокат ... је уложио жалбу 1.12.2016. године. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 227/17 од 10.3.2017. године, ставом првим изреке, укинута је наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени ББ да тужиоцу ББ на име дуга исплати износ од 20.460,00 евра са каматом од 31.8.2005. године до исплате, обрачунату по стопи Европске централне банке за валуту евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражена исплата домицилне камате до 31.12.2001. године, а од 1.1.2002. године до 30.8.2005. године камата по стопи ЕЦБ за валуту евро, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, као и да камату од 31.8.2005. године исплати по најповољнијем курсу НБС на дан исплате. Четвртим ставом, одлучено је о трошковима поступка. Према образложењу пресуде, Апелациони суд је одлучио о трошковима целокупног поступка, те је тужиоцу исте досудио према АТ и ТТ тарифе у време пресуђења, а првостепени суд је исказао правноснажност 10.3.2017. године и извршност 24.7.2017. године. Неспорно је да је ради реализације наплате по пресуди Апелационог суда у Београду Гж 227/17 од 10.3.2017. године покренут извршни поступак код Првог основног суда у Београду Ии 27087/2017 и поступак спровођења извршења у предмету Ии 696/2017 пред јавним извршитељем ..., у којима је тужилац био пуномоћник туженог до потпуне наплате дуга од извршног дужника.

Тужени тужиоцу није платио адвокатске трошкове по основу заступања у периоду од 2005. до 2019. године, а све према испостављеном рачуну 1/19 од 12.2.2019. године који је гласио на износ од 731.963,00 динара, са доспећем 1.3.2019. године, у ком се потражује наведени новчани износ на име досуђених трошкова на име услуге заступања извршене од стране овде тужиоца по пресуди Гж 227/17, у извршном поступку Ии 27087/17 и Ии 696/17, као и за адвокатско кредитирање у кривичном и парничном поступку. Тужилац је пре подношења тужбе у овој правној ствари послао туженом опомену пред утужење од 20.2.2019. године са роком за испуњење обавезе, а тужени није измирио дуговање. Међу парничним странкама је постојао договор о исплати адвокатске накнаде, а из разлога вишегодишњег поверења, које је тужилац имао према целој породици овде туженог, па самим тим и према туженом и то од почетка ангажовања 2005. године, уз договор да у вези два поступка – кривичног и парничног – тужилац има право на исплату аванса по 500 евра, укупно 1.000 евра, а у случају успеха у поступцима, усмено је договорено да тужиоцу поред досуђених трошкова, припада и додатних 10% од досуђеног износа. У обрачуну тужиоца по рачуну од 12.2.2019. године целокупан хонорар је умањен за аванских 1.000 евра (500 евра за кривични и 500 евра за парнични поступак).

Првостепени суд је висину тужбеног захтева утврдио на основу увида у предмет Првог основног суда у Београду П 17537/12 и Ии 27087/17 и обрачуна трошкова - рачун 1/19 од 12.2.2019. године и нашао да се износ од 378.700,00 динара односи на адвокатске трошкове по пресуди Гж 227/17, износ од 16.500,00 динара на адвокатске трошкове досуђене по решењу Ии 27087/17 и износ од 55.125,00 динара на адвокатске трошкове за спровођење извршења пред јавним извршитељем Ии 696/17, а да се износ од 281.638,00 динара односи на адвокатски хонорар по усменом споразуму о наведених 10% (претходно умањен за аванс од 1.000,00 евра (118.000,00 динара)), све укупно 731.963,00 динара, при чему тужиоцу припада и законска затезна камата на дуговани износ почев од 1.3.2019. године, као дана доспелости, у смислу члана 277. став 1.

Закона о облигационим односима.

Оценом изведених доказа утврђено је да је због адвокатског кредитирања странке током означеног кривичног, парничног и извршног поступка у периоду од 2005. до 2019. године, између адвоката, овде тужиоца и заступаног, овде туженог, усмено уговорен проценат од 10% од досуђеног новчаног износа. Досуђени износ главног дуга у означеној парници је 2.422.464,00 динара + затезна камата 1.573.923,17 динара, те се добија износ од 3.996.387,87 динара, тако да адвокатски кредит од 10% представља износ од 399.638,00 динара, од чега је авансно на почетку спора дат износ од 1.000,00 евра (500,00 евра за кривични и 500,00 евра за парнични поступак), па када се противвредност истог од 118.000,00 динара одбије, тада се на име адвокатског хонорара од 10% по наведеном усменом споразуму добија се износ од 281.638,00 динара.

Првостепени суд је ценио наводе туженог да потраживање према тужиоцу није ни настало, да је у веродостојну исправу унет неистинит садржај, те нашао да тужени у односу на ове паушалне наводе није пружио доказе, а уз то, тужени је контрадикторан јер наводи да потраживање тужиоца није настало, а након тога истиче приговор застарелости предметног потраживања.

Приговор застарелости потраживања је оцењен као неоснован, с обзиром да се ради о трошковима на име заступања од стране тужиоца, као пуномоћника из реда адвоката, а трошкови су досуђени пресудом Апелационог суда у Београду од 10.3.2017. године, те се има применити општи рок застарелости прописан одредбом члана 371 ЗОО (10 година), који се рачуна од момента доспелости потраживања тужиоца и то од момента када је туженом достављен рачун од 12.2.2019. године, који је преузет 20.2.2019. године и почетак застарелости рачуна се од 6.3.2019. године, с обзиром да је у рачуну, односно опомени, дат рок за испуњење обавезе од 8 дана.

Првостепени суд је одбио предлог парничних странака да се докази и то трошковник од 12.2.2019. године, уговор о заступању од 27.2.2002. године, тужба поднета Првом основном суду у Београду 29.3.2001. године, као и документација из кривичног поступка Ки 1870/05 са 15 листова фотокопија и трошковник, који су докази накнадно достављени на рочишту од 17.5.2023. године, користе и прочитају у овом парничном поступку, имајући у виду да су странке у наведеном делу преклудиране.

Правилно је првостепени суд оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП утврдио да тужени дугује тужиоцу накнаду за извршене адвокатске услуге у периоду од 2005. до 2019. године, а у вези наведеног парничног и извршног поступка.

Ради се о правном односу између налогопримца (пуномоћника), овде тужиоца и налогодавца (странке), овде туженог. Према одредби члана 749. Закона о облигационим односима налогопримац се обавезује да за рачун налогодавца предузме одређене послове, с правом на накнаду за свој труд, осим ако другачије није уговорено. С обзиром да се ради о односу адвоката и странке, у погледу накнаде и награде за извршене радње за рачун странке, као *lex specialis* примењује се Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, конкретно Тарифа објављена у „Сл. листу СРЈ“, бр. 54/98... и „Сл. листу СЦГ“, бр. 58/04, са изменама и допунама, с обзиром да се ради о радњама заступања од 2005. године. Чланом 1. ове Тарифе прописано је да се награде

и накнаде трошкова за рад адвоката прописују том Тарифом, а висина награде се одређује бројем поена за поједине радње, процентуално од вредности предмета радње и паушално, у одређеним случајевима. Чланом 3. је предвиђено да, поред награде, чија је висина одређена овом Тарифом, адвокат и странка могу писмено уговорити и паушалну награду или награду у процентуалном износу, при чему ће се у грађанским поступцима у писменом споразуму о додатној награди одредити предмет и вредност спора, као и проценат уговорене награде и услови примене споразума, с тим да висина ове награде може износити највише 30% од ове вредности. Писмени споразум је предвиђен и у члану 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС”, бр. 121/12 са изменама и допунама) и у члану 7. сада важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС”, бр. 43/23).

Имајући у виду да према утврђеном чињеничном стању, које није доведено у сумњу жалбеним наводима туженог, износ од 378.700,00 динара представља потраживање тужиоца на име адвокатске накнаде у парничном поступку по донетој пресуди Гж 227/17, износ од 16.500,00 динара представља потраживање на име адвокатске накнаде у извршном поступку по решењу Ии 27087/17, износ од 55.125,00 динара представља потраживање на име адвокатске накнаде у вези спровођење извршења пред јавним извршитељем Ии 696/17 (при томе, тужени је дуг за адвокатску награду у вези наведеног поступка извршења (16.500,00 динара+55.125,00 динара) учинио неспорним), као и да износ од 281.638,00 динара представља потраживање на име адвокатске награде по споразуму парничних странака, те имајући у виду наведене одредбе Таксене тарифе, као и чињеницу да тужени није пружио доказ да је вршио исплате по испостављеном рачуну тужиоца од 12.2.2019. године, са којим је упознат 20.2.2019. године, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 378.700,00 динара, 16.500,00 динара и 55.125,00 динара, што је укупно 450.325,00 динара, који износ се умањује за 59.000,00 динара датог на име аванса на почетку заступања на име парничног поступка, што даје укупан износ дуга од 391.325,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате, сагласно члану 277. став 1. ЗОО, што је у обавези да тужени исплати тужиоцу. Наиме, тужилац нема право на исплату 10% од досуђеног износа у правноснажно завршеном парничном поступку, с обзиром да о томе није постигнут писмени споразум у смислу наведених одредби Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Правилно је првостепени суд оценио да приговор застарелости није основан. Тужени неосновано у жалби сматра да је застарело потраживање за све извршене услуге заступања које су настале до 27.03.2009. године. Наиме, тужени није доказао да је међу парничним странкама постигнут договор да тужилац по свакој извршеној радњи заступања испоставља туженом трошковник – рачун за извршену радњу и да је тужени у обавези да исту одмах плати. Према утврђеном чињеничном стању, тужени је за висину трошкова у парничном поступку, које је у обавези да плати тужиоцу сазнао пријемом означене другостепене пресуде, која је извршена у означеном извршном поступку и тужени је у извршном поступку, који је започет 2017. године, а окончан у фебруару 2019. године и у којем га је тужилац, такође, заступао, лично наплатио све досуђене трошкове парничног и извршног поступка и дужан је да трошкове заступања плати тужиоцу, а обрачун трошкова заступања тужилац је извршио 2019. године, сагласно одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. С тога

у конкретном случају, предметно потраживање, које тужилац потражује од туженог на име услуге заступања није застарело сагласно одредбама члана 361. став 1 и члана 371. ЗОО.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 390. и 394. тачка 4. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

Тужиоцу сагласно одредбама члана 150, 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, имајући у виду наведено преиначење признати нужни трошкови поступка и то за састав тужбе и 4 образложена поднеска у износу од по 13.500,00 динара, заступање на четири одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара, приступа на 4 неодржана рочишта у износу од по 11.250,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи, а такође, тужиоцу припадају и трошкови таксе за тужбу и таксе за пресуду у износу од по 17.626,50 динара у складу са Таксеном тарифом Закона о судским таксама.

Из изнетих разлога, применом одредаба члана 390. и 394. став 1. тачка 3. и 401. тачка 3. ЗПП одлучено је као у ставу првом и другом изреке пресуде.

С обзиром на успех туженог у другостепеном поступку, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове тог поступка и то за састав жалбе 27.000,00 динара и таксе на жалбу у другостепену одлуку у износу од по 16.612,76 динара, у складу са важећом Адвокатском тарифом и Таксеном тарифом Закона о судским таксама, применом члана 153, 154. и 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић